

**Άρειος Πάγος: 832/1984, Τμ. Β'**

**Πηγή: ΝοΒ 33/85 σελ. 614**

**Περίληψη:** Εργατικό ατύχημα. - Έννοια

### Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. Ι. ΓΟΥΡΝΑΣ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. Σ. ΣΑΜΟΥΗΛ, αρεοπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Ι. Μιχαηλίδης, Γ. Γαγάρας

Επειδή εκ των άρθρων 1, 2 και 3 του διά του β.δ. 24 Ιουλίου/25 Αυγούστου 1920 κωδικοποιηθέντος νόμου 551, έχοντας εφαρμογήν κατ' άρθρον 66 του ν. 3816/1958 και επί ατυχημάτων εκ βιαίου συμβάντος ναυτικών, συνάγεται σαφώς ότι εργατικόν ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος αποτελεί η σωματική βλάβη, ήτις έσχεν ως συνέπειαν ανικανότητα προς εργασίαν ή τον θάνατον του εργαζομένου, εφ' όσον επήλθεν εξ αιφνιδίου και απροβλέπτου γεγονότος, ως τοιούτου δε συνιστώντος αιτίαν ξένην προς τον οργανισμόν του παθόντος και λαβόντος χώραν εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής. Τοιούτον όμως ατύχημα δεν υφίσταται όταν η εκδήλωσις της ασθένειας, εξ ης η ανικανότης ή και η επιδείνωσις προϋπαρχούσης παθήσεως ή νοσηράς εν γένει καταστάσεως του εργαζομένου είναι συνέπεια της εκτελέσεως της διά συμβάσεως αναληφθείσης εργασίας υπό κανονικάς συνθήκας, προσδιαζούσας εις την φύσιν αυτής, άνευ μεσολαβήσεως ετέρου τινός εξωτερικού, ξένου τουτέστι προς τον οργανισμόν του παθόντος, γεγονότος. Έν προκειμένω, το δικάσαν Εφετείον, ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεώς του, μετ' εκτίμησιν των αποδείξεων, εδέχθη τα εξής: Ότι ο αναιρεσείων, πάσχων πρότερον εκ καρδιακού νοσήματος, εναυτολογήθη την 19.3.1975 εις Α.\*\* επί του εις την πλοιοκτησίαν της εφεσιβλήτου ανήκοντος και τελούντος υπό Ελληνικήν σημαίαν πλοίου "Ν.\*\*Δ.Α", ως μάγειρος και προσέφερεν υπό την εν λόγω ιδιότητα τας υπηρεσίας του μέχρι της 16.5.1975, καθ' ην, καταληφθείς υπό ισχυρού στομαχικού άλγους εις τον λιμένα Houston της πολιτείας Texas των ΗΠΑ, απελύθη υπό του πλοιάρχου και εισήχθη εις νοσοκομείον της εν λόγω πόλεως, ένθα διεπιστώθη ότι ούτος έπασχεν εκ καρδιακής ανεπαρκείας και ταχυκαρδίας. Ότι μετά νοσηλείαν 16 ημερών εις μονάδα εντατικής παρακολουθήσεως του άνω νοσοκομείου ούτος επέστρεψεν εις Ελλάδα και υπεβλήθη κατά την 10.9.1975 εν τω Θεραπευτηρίω "Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ" εις εγχείρισιν αντικαταστάσεως της μητροειδούς βαλβίδος, ως πάσχων εκ στενώσεως και ανεπαρκείας αυτής, ως και εκ πνευμονικής υπερτάσεως, συνεπεία των οποίων νόσων εκρίθη ακατάλληλος προς περαιτέρω άσκησιν του ναυτικού επαγγέλματος δι' αποφάσεως της Ανωτάτης Ναυτικής Υγειονομικής Επιτροπής. Ότι η δίμηνος εν συνόλω απασχόλησις του αναιρεσειόντος εις το άνω ποντοπόρον πλοίον ως μαγείρου, συνισταμένη εις την παρασκευήν φαγητού και άρτου διά τριακονταμελές πλήρωμα και απαιτούσα διά την διεξαγωγήν της απασχόλησιν 11 ωρών ημερησίως, διεξήχθη υπό κανονικάς και ουχί ασυνήθεις διά ποντοπόρα πλοία συνθήκας, η δε ασθένεια του αναιρεσειόντος, προϋπάρχουσα της ναυτολογήσεώς του και άγνωστος ούσα, εξεδηλώθη ουχί εξ επιδράσεως ασυνήθως δυσμενών συνθηκών και όρων εργασίας, αλλ' εξ ενδογενών αιτίων, οφειλομένων εις τον οργανισμόν αυτού. Ότι μετά την εκδήλωσιν της νόσου του αναιρεσειόντος, ούτος δεν συνέχισε την εν τω πλοίω εργασίαν υπό τας αυτάς, ως και πρότερον, συνθήκας, διότι αυθημερόν έπαυσε να εργάζεται και εισήχθη εις νοσοκομείον καταγγελλείσης άμα της ναυτεργατικής συμβάσεως. Ταύτα δεχθέν το Εφετείον και μετ' επικύρωσιν της πρωτοδίκου αποφάσεως, απορρίψαν την αγωγήν, διώκουσαν αποζημίωσιν, συνεπεία ανικανότητος προς εργασίαν εξ εργατικού ατυχήματος, το μεν ορθώς ηρμήνευσε και εφήρμοσε τας άνω διατάξεις, το δε διέλαβεν εν τη αποφάσει πλήρεις, σαφείς και άνευ αντιφάσεως αιτολογίας, καθιστώσας εφικτόν τον αναιρετικόν έλεγchon περί της ορθής ή μη εφαρμογής των διατάξεων

τούτων. Ὅθεν οἱ περὶ τοῦ ἐναντίου πρώτος, δεύτερος (κατὰ τὸ δεύτερον αὐτοῦ μέρος καὶ τέταρτος λόγοι ἀναιρέσεως, εἶναι ἀπορριπτέοι, ὡς ἀβάσιμοι.